

MÜSLÜMAN HARAMDIR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 01.12.2013 tarihli Şehzâdebaşı Sohbetidir

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahi Rabbil âlemin ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain

Aziz Mü'min kardeşlerim,

Hepimizin bildiği gibi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin bir kere hac etmişliği vardır. O haccından sonra da ümmetiyle bir yıl denecek kadar bir zaman yaşamamıştır. İlk ve son haccı olan bu haccına veda haccı adı verilir. Veda haccında Arafat, Müzdelife ve Mina gibi yerlerde dağınık ortamlarda yaptığı konuşmalara da veda hutbesi diye bildiğimiz bir isim verilir. Bu veda hutbesinde ki konuşması, konuşmaları bizzat kendisinin de beyan buyurduğu gibi zannedirim bir daha sizinle buluşamayacağım, diye başlayan ifadelerdir. Dolayısıyla bütün Müslümanlar olarak biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin hac esnasında yapmış olduğu konuşmasını veya konuşmalarını ümmetiyle vedalaşmak isteyen ve son sözlerini söyleyen bir peygamberin sözleri olarak anlarız. Anlamamız da gerekir.

Şüphesiz bir Müslüman olarak biz sevgili peygamberimiz aleyhisselatu vesselamın ilk gün bize yapmış olduğu konuşmayla vefatından on dakika önce yapmış olduğu konuşması arasında bizi bağlayıcılığı açısından bir fark görmeyiz. Ha son senesinde ha ilk gününde değil mi peygamber olarak konuştu değil mi size söylüyorum dedi bizim için mesele bitmiştir. Ama özellikle son konuşmamdır. **لعلي لا ألقاكم** sizinle bir daha buluşamayabilirim diye başladığı bir konuşmasının bizim için duygusal bir boyut taşıması da normaldir. Böyle de olması gerekir. Çünkü sevgili peygamber aleyhisselam efendimiz son konuşmalarında özellikle bizim muhakkak dinlememiz gerektiğine inandığı şeyleri söylemiştir.

Aziz kardeşlerim;

Veda hutbesi diye pek çok Müslümanın evinin duvarlarını, iş yerlerinin duvarlarını süsleyen bu konuşmada ne namazın farzları ne de haccın nasıl yapılacağına dair ayrıntı yoktur. İmanın şartlarını da saymamıştır. Konuşmaya başlarken korkarım size son konuşmamdır demiş ve özellikle kıyamete kadar Muhammedun Resûlullah diye iman edecek olanlara peygamberimin son sözleri bunlardır. Öncelikle ben bunlara dikkat etmem gerekir diye düşünecek bütün Müslümanlara kalıcı öğütler vermiştir. Tekrar ediyorum. Veda haccının veda konuşmasında namazın, haccın, orucun ayrıntıları yoktur. Filan surede filan ayet şöyledir diye bir tefsir dersi de yoktur. Ama dikkat ediniz veda hutbesi Müslüman öldürmekle başlıyor. Veda hutbesinde faiz var uzun uzun. Veda hutbesinde dikkat edin, kadınları Allah'ın adı ile emanet aldınız var.

Yirmi üç yıllık peygamberliğini bir sahifelik konuşmada özetleyerek gitmek isterken Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bunları söyleyip gitmiştir. Bize, namazı şu saatte kılın, yirmi üç sene dedikten sonra son sözünde benden sonra sakın birbirinizin boynunu vurmayasınız diye ikaz ederek gitmiştir.

Din, namazın üstünde duruyor diye senelerce öğüt verdi. Son sözünde namazı da orucu da her şeyi silip götürebilecek olan büyük bir tehlike ümmetinin içinde birbirine silah doğrultulabilecek günleri ikaz ederek gitti.

Mü'minler olarak biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem üzerinde duygusal ve bizi derin düşünemeye sevk etmeyecek herhangi bir araştırmadan hayır görmeyiz. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi cennet sebebiz olsun cennete girmekte fiilen ve gerektiğinde de sözlü olarak şefaahimiz olsun diye peygamber biliyoruz sallallahu aleyhi ve sellem. Eğer o yarın bizimle buluşacağı günün buluşmayı engelleyecek sıkıntısı olarak birbirimize silah doğrultmamızı hatırlatmayı veda konuşmasında da ihtiyaç olarak gördüyse biz bugün ve yarın kıyamete kadar bütün Müslümanlar olarak belki de ilk düşünmemiz gereken bir Müslümanın üzerime sıçramış kanı ve hakkı var mı endişesi olmalıdır. Çünkü peygamber aleyhisselamin en son konuşmasının ilk endişesi birbirimizin haklarını çiğneyerek Rabbimize gitme tehlikemizdi. Biz bu tehlikeyi şu anda hissetmiyor olsak bile kendi rahatımızdan dolayı o bugünleri ve yarınları Allah'ın göstermesiyle gördüğü için bir tehlike olarak bunu bize ikaz etmiştir.

Aziz kardeşlerim;

Biliyorsunuz hac ibadeti Zilhicce ayında yapılır. Zilhicce ise haram aylardandır. Yani Kur'an'ımızın gökler ve yeryüzü yaratıldığından beri Allah'ın mukaddes gördüğünü buyurduğu ayette sabit olan aylardan bir aydır. Sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz haccında ki konuşmalarında veda hutbesinde ki konuşmalarından birinde Cabir radiyallahu anhin rivayet ettiği uzun hadisi şeriflerde ve diğer sahabenin anlattığında özellikle bir bölüm bugün bütün mü'minler olarak İslam toprağı üzerinde veya bizim bünyemizde şeytanın hangi projeleri yürüttüğünü görmemiz bakımından önemli bir ipucu veriyor.

Kardeşler;

Olayı anlatan sahabi diyor ki, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem devesinin üzerinde bulunduğu bir esnada yanındaki sahabiye insanları sustur bakayım demiş. Herkes susunca da buyurmuş ki

“ Bugün hangi gündür?” olayı nakleden sahabi diyor ki, o günün kurban bayramının birinci günü olduğunu biliyorduk. Ama herhalde başka bir isim söyleyecek diye cevap vermedik. Buyurdu ki,

“Bugün kurban bayramı günü değil midir?”

“Öyledir ya Resûlullah.” Sonra buyurdu ki,

“Hangi aydayız?” yine düşündük ki, yahu ayı biliyoruz. Zilhicce ayında hac ediyoruz zaten herhalde başka bir şey söyleyecek. Cevap vermedik. Buyurdu ki,

“ Zilhicce ayında değil miyiz?”

“Evet, ya Resûlullah Zilhicce ayındayız yani haram aydayız.” Nerdeyiz? Mekke toraklarındayız. Sonra buyurdu ki, bakın ey Mü'minler, ey iman edenler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi bize veda konuşması yapar gibi Buhari'den, Müslim'den ve Tirmizi'den dinleyelim şimdi. Sahih bir kaynaktan dedikodu gazete haberi gibi değil. Allah'ın peygamberini anlatan peygamber anlatma düzeyinde ciddi olan bir kaynaktan bakın ne buyurmuş: “Ey insanlar” demiş, “nasıl bugün kurban bayramı günüdür, mübarek gündür, nasıl bugün zilhicce ayındayız, mübarek bir aydayız, bugün mübarek yer Allah'ın şehri Mekke'deyiz, aynen Mekke gibi kurban bayramı günü gibi ve zilhicce ayının olduğu gibi kanlarınız, mallarınız, namusunuz birbirinize haramdır, dikkat edin” buyurmuş.

Kardeşlerim;

Peygamber aleyhisselam Efendimiz bir şey anlatacağı zamana girizgâh yapmak zorunda değil. Diyebilirdi ki: “kimse kimseyi öldürmesin, kimse kimsenin namusuna dil uzatmasın” Peygamber sözü olarak bunu dinler, kulağımıza küpe yapardık. Ama “İslam böyle emrediyor” der kenara çekilirdik. Hâlbuki bu ifade tarzında Müslümana sadece “Müslüman’ın kanını akıtmak haramdır” demiyor Peygamber aleyhisselam Efendimiz. “senin gözünde kurban bayramı ne ifade ediyorsa Müslüman’ın malı, canı ve onurunu o şekilde görmek zorundasın! Senin için Mekke, Kâbe ne demekse bir Müslümanın onurunu da bir Müslümanın iffet ve namusunu da bir Müslümanın can ve malını da Kâbe kadar, Mekke kadar değerli görmedikçe veda edip giden Resûlullah’ı tanımamış olursun. Bir Müslümanın öldürülmesiyle Kâbe’nin duvarının yıkılması arasında fark bile göremezsin! Neden? Çünkü “Müslüman öldürmeyin” deyip gitmedi sallallahu aleyhi ve sellem. Bilakis ne buyurdu? “Kâbe gibi Mekke gibi bir kuran bayramı gibi zilhicce ayı gibi Allah’ın zimmetinde ve korumasında lan Müslüman’ın malından, canından ve onurundan söz etti. Bunun için alkol de haram Müslümanın onuruna dokunmak da haramdır. Bunun için Kâbe’ye de ayak uzatamazsın Müslümana yumruk da uzatamazsın.

“Alkol haramdır” sözü seni hangi Allah’ın huzurunda hesaplaşmaya götürüyorsa gıybetini ettiğin Müslümanın hesabını da o Allah’ın soracağını düşünmek zorundayız. Alkolden çekindiğin kadar kumardan ve zinadan çekindiğin kadar şahsiyetini yıprattığın bir Müslümandan da çekinmek zorundasın. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem “ayıptır yapmayın, bize yakışmaz gıybet etmek” demedi. “Müslümanın onuru zilhicce ayı gibi Mekke gibi kurban bayramı gibi Allah’ın koruması altındadır dikkat edin” dedi. İnce düşünmek ve derin gitmek zorundayız. Sadece Müslüman öldürmek değil, Müslümanın malı da işçin, arkadaşın, alacaklın kim olursa olsun Müslümanın bir kuruşu da bir damla kanı ediyor demektir. Biz ümmet-i Muhammed’iz sallallahu aleyhi ve sellem, peygamberimizi bir kulaktan girip öbür kulaktan çıkacak şekilde dinleyemeyiz. Kulağımızdan girer, beynimizde hücre olur sözler olarak dinleriz onun sözlerini. Ümmet olmak budur zaten.

Kardeşlerim;

Sadece Müslüman öldürmekten söz etmiyoruz. Müslümanın onurunu da Müslümanın canı kadar değerli tutuyor Allah, bunu konuşuyoruz. Bunun için Kur’an’ımız, insan öldürene ebedi cehennem tehdidi yaptığı gibi bir Müslümanı öldüren, kasten öldüren ebediyen cehennemde kalacak, Allah’ın lanetli kulu olarak, en ağır azaplara duçar olacak diyen Kur’an ayetinin ilerisine gittiğinizde hani Müslümanın kılıçla, kurşunla yere seren insana ebedi cehennem tehdidi yapan Allah, Hucûrat suresinde Müslümanın arkasından dedikodu yapanı onun etinden kebab yapan canavara benzetiyor. İnsan öldürmeyi en büyük günahlardan biri sayan Allah, Kur’an’ında Müslümanın onurunu zedeleyecek, arkadaşları arasında onu ikinci sınıfa düşürecek tip bir insan haline getirecek her hangi bir dedikoduyu, söz taşımayı, gıybeti Müslümanı öldürmek görmüyor Allah. Müslümanı öldürmek gibi dese bunu bir mecazi mana olarak algılayacaktık diye belki de Allah, öldürdün, öldürdükten sonra da mangal yapıp o Müslümanın ciğerlerinden kebab yapmış canavar olarak görüyor. Çünkü peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ayrılıp giderken bu dünyadan “birbirinize karşı mallarınız, canlarınız, onurunuz haramdır, dikkat edin” buyurmuştur. Aynı cümlesinde de “faiz de haramdır” vardı. “ilk kaldırdığım faiz de benim akrabalarımın faizidir” demişti. “faiz, ayaklarımın altında bir haramdır” deyip gitti. Birbirimizin onurunu çiğnememizi de aynı ifade ile “haram” ifadesi ile kullandı. “Müslüman

haramdır” etinden kebab olmaz. Müslümanın onurunu çiğneyen, cehennemde yanmadıkça bunun bedelini ödeyemez.

Aziz kardeşlerim;

Bu Ümmet’in âlimleri, müçtehitleri arasında gıybeti en büyük haramlardan, kebâir günahlardan biri olarak görmeyen bir âlim yoktur. Gıybet bit günah değildir. Gıybet, kebâir günahlardandır. Yetmiş yakın kebâir günahı sayarsanız, insan öldürmek, sihir yapmak, alkol kullanmak, faiz yemek, zina yapmak, kumar oynamak gibi büyük suçların içinde Müslümanın şahsiyetini yıpratıp akan, gururunu rencide edecek olan, arkadaşları arasında, eşine karşı, çocuklarına karşı, onun prestijini düşürecek söz demek olan arkasından bir Müslümanı çekiştirmek, gıybet de haramdır. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Buhari’nin de rivayet ettiği hadisi şerifte **“لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ”** buyurmuştur. “dedikodu yapan, onun sözünü buna taşıyan, cennete giremez” buyurmuştur Ebu Cehil’in giremeyeceği gibi. Ebu Leheb’in, Übeyy ibni Halef’in cehenneme giremeyeceği gibi iki Müslümanın arasında söz taşıyan, taşıdığı sözle de iki mü’minin dolayısıyla da mü’minlerin arasındaki derin muhabbetin zedelenmesine sebep olan bir mü’min, mü’minlerin gireceği cennete aday olmayı yokuşa sürmüştür. Mü’minlerin arasında dedikodu yapmak sonra da “ğil” ve kinin bulunmayacağı, bütün göğüslerin temiz olacağı cennete girecek bir mü’min olma kabiliyetini kaybetmiştir. Peygamber hadisi, dedikodu değil. Peygamber hadisi! Haber filan değil, peygamber bilgisi: dedikoducu cennete girmez. Çünkü dedikodu, mü’min onurunu zedeler. Gizli kalması gereken sırları yaymak demektir. Gizli kalması gereken sırları yayan, mü’minlerin arasında tamiri zor bir gedik açan insandır. Şeytana malzeme veren insandır.

Zaten şeytan pamuk ipliği ile tutturduğu ilişkilerimizi küçük bir darbeye, asılmayla koparacak bir hamle bekler. O hamleyi de kâfirden başkası yapmaması gerekirken namaz kılan bir mü’min namaz kılan öbür mü’minin incineceği, rahatsız olacağı bir dedikoduyu, kadını ile erkeği ile ailesini üzecek hassasiyetini bozacak fiskosu, laubaliliği, söylenmeyecek sözleri duyduğunda rahatsız olacağı şeyleri doğru bile olsa, doğru bile olsa dedikodu olarak yayan mü’minlerin arasında Allah’ın yeryüzünde batıla ve şeytanın hamlelerine karşı kurmayı murat ettiği mü’min toplumun hücrelerine mikrop saçan insan olarak cennete giremez buyurmuştur. Katil! Dedikoducu! Şarapçı! Cennete giremez, diyor. Dikkat edersek, cinayet işlemekle dedikodu yapmak, aynı listenin suçları Allah’ın kitabında. Bunun için kardeşler, sevgili peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: “mü’min bir insan kanına bulaşmadığı sürece işi hallolur demektir kıyamet günü” diyor. Ama bir mü’minin kanına bulaşıp Rabb’ine giden, mü’min şahsiyetini rencide ederek Rabb’ine giden bir insanın işi yokuştadır kıyamet günü. Ebu Cehiller’e bile rahmet kapılarını, mağfired kapılarını gösterirken mü’minin kanına bulaşanlara **“فَجَزَّ أَوْهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا”** diye ağır tehdit etmiştir. Peygamber katillerine bile “tövbe edin Allah sizi affetsin” diye Kur’an, katillere tövbe kapısını göstermemiştir. Bir de bir mü’mini camide öldürdüğünü düşün Allah rızası için hem de.

Kardeşler;

Hiç kimse ya hu veda hutbesinde bunları konuşmanın ne gereği vardı diye zannetmesin. Çünkü şeytan kimi nereden bıçaklayacağını çok iyi bilir. Asıl darbenin nereden gelebileceğini çok iyi hesaplıyor. Zira sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi veda hutbesinde bu sözleriyle dinledikten sadece kırk sene sonra kırk bir değil kırk sene sonra damadı Allah’ın veli kulu Ali bin Ebi Talib bir sabah namazını kılarken bir mescitte bir mü’min tarafından öldürüldü. Demek ki hayal değilmiş bu. Hayal değilmiş. Filan kâfir sisteme kızıp cuma namazı kılan Müslümanlardan bombalayarak intikam alma

ruhu şeytanın içimize sokabileceği bir hastalıkmiş demek ki. Kâfire kızıp mü'min öldürürsün. Neden? Çünkü böylece şeytan bir taşla pek çok kuş vurmuş olur.

Kardeşler;

Biz mü'minin kaniyla, mü'minin malıyla, mü'minin onuruyla böyle bir dosyayla Allah'ın huzuruna gitme bedbahtlığına düşersek şu kesin. Çok kesin hem de. Erhamürrahimin olan, zamanında şeytana bile, iblise bile rahmet kapılarını gösteren Allah bize rahmetiyle muamele etmeyecek, "hak sahiplerine gidin" diyecek. Bugün ağzımızdan çıkan onur kırıcı bir söz, bugün yasal hilelerle üç ay geciktirdiğimiz için kar ettiğimizi zannettiğimiz filancanın üzerimizdeki yirmi kuruşluk hakkı erhamürrahimin olan Allah'ın rahmetinin bile açmayacağı kadar büyük bir kilit olarak kapımızda duracak kıyamet günü. Bir insan katili olarak amden, isteyerek bir insan öldüren biri olarak da mahşer yerine gidenlerin vay haline kıyamet günü. Bir mü'minin malını üzerine zimmetleyip gidenlerin de vay haline kıyamet günü. Çünkü küfrün dışında Allah'ın oğlu var, filan put Allah'ın ortağıdır diyen müşrik bir insanın dışında zinacılara, kumarcılara, alkoliklere şu kadar sene namaz kılmamışlara bile Allah rahmetiyle muamele edeceğini, mağfiret kapısını onun için açık tutacağını Kur'an'ın'da defalarca müjde ettiği halde bir dânik eski para sistemiyle bir dânik yani bir kuruş gibi bir rakam bir kuruşla bile başkasının hakkı olarak bir kuruşla bile başkasının hakkı olarak bir kuruşla bile mezardan dirilene Allah'ın rahmet vaadi yoktur. Sendikayı aşabilirsin, mahkemeleri de geçebilirsin, ahkemul hâkimin olan Allah kuruşların hesabını soracak. Keşke sadece yirmi beş kuruşların, bir liralardan hesabını sorsaydı. Onur kırıcı kaş göz hareketlerini de tehdit ediyor Allah **وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ** Mü'minleri görünce mü'min kardeşine kaş göz işaretiyle alavere dalavere yapmak da vay yazıklar olsun rahmetten kopmuş adam diye Allah'ın tehdit ettikleri insanların işi değil mi? Ümmeti Muhammed, Muhammed aleyhisselamın peşine takılıp arşı alaya kadar yürümek için yola çıkmış bir ümmettir. Eli kanlı, dili lekeli, cebi delik insan bu kutlu yürüyüşü arşta bitecek molası arşı alada verilecek, firdevsi âlada sonuçlandırılacak bu yolculuğu hak eden bir yolcu değildir. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz Nesai'nin rivayet ettiği bir hadisi şerifte "bir mü'mini öldürmek Allah'ın nazarında şu dünyanın tamamını yıkmaktan daha büyük bir suçtur" demiştir. Mü'minin canı, malı onuru şahsiyeti, ismi Kâbe gibi değerlidir. Çünkü Kâbe bir taş yığını olduğu halde mü'min etrafında tavaf etsin diye Kâbe'dir zaten. Kâbe'nin adamını lekeleyen Kâbe'nin müşterisine dil uzatan, Kâbe'yi kible edilmiş olmakla kendisini kurtaramaz.

Kardeşler;

İnsanla bir arada yaşamaya mahkûm olduğumuz için başka bir çaremiz bulunmadığı için en büyük imtihanımız da sabah namazına kalkmaktan önce insanla sorun yaşamadan Allah'a gidebilme imtihanıdır. Bu insan anne, baba bile olsa abla, kardeş, ağabey bile olsa eş, koca, hanım bile olsa sonuç değişmiyor. Değil mi insan kıyamet günü kendisi daralınca sermayesinin az olduğunu görünce hak alabileceği herkese saldıracak. Bu ümmet Allah'ın hakkıyla Allah'ın huzuruna gitmekten bir rahmet umudundan dolayı korkmaz belki ama Allah'ın kullarından bir kulun hakkıyla Allah'ın huzuruna gitmekten ödü patlar. Velew ki âlemlere rahmet bir Muhammed aleyhisselam olsan bile. Rahmetellil Âlemin olarak geldi. Ashabı onun ayaklarının altına canlarını serdiler. Mal ne varsa verdiler ama o giderken Rabb'ine "yakın günlerinde üzerimde hakkı olan varsa istesin" deyip gitti. Gelip "Ya Resûlullah! Medine pazarında çok fiyatları yükseltti esnaf, bir müdahale etseniz de fiyatları yükseltmeseler olmaz mı ya Resûlullah?" diye rica ettiklerinde ne buyurdu? "Medine'de kıtlık verip pazar eşyasının azalmasına sebep olan Allah'tır. İnsanlar piyasada mal az olduğu için fiyatı

yükseltmişler. Ben yetkili biri olarak şu fiyatları şu kadara indirin dediğim zaman onlara bir çeşit zulmetmiş olurum, yarın esnafa baskı yapmış biri olarak Allah'ın önüne çıkamam ben" dedi. Kul hakkı, kul hakkı. Esnafın karşısına devletin sana tanıdığı imza yetkisini göstererek eh diye helal helal rüşvetler toplayan biri de kıyamet günü "şefaata ya Resûlullah" diye kapısına dayanacak bu peygamberin.

Gerçekler acı olabilir ama gerçekliği değişmez. İşte peygamberimiz. "Esnafa bastı yapan bir insan olarak Allah'ın huzuruna çıkamam ben" dedi. Biz insan haramdır, Müslüman haramdır, eti yenmez, onuru yenmez malı zehirdir, Müslümanın bunun için diyoruz. Zina haramdır der gibi, Müslümana dedikodu ulaştırmak da haramdır deriz. Böyle bir ümmetiz. Birbirlerimizin bekçileriyiz biz. Namuslarımızın teminatıyız birbirimize karşı. Ben kendi onurumu çiğnemediğim gibi benim gibi "lâilahaillallah muhammedur resûlullah" diyen herhangi bir mü'minin onurunu da çiğnetemem. Aksi takdirde ümmeti Muhammed olmamın bir manası yoktur.

Cabir bin Abdillâh isimli sahâbi Allah ondan razı olsun. Biz hicretten yani birinci hicretten Medine'ye dönmüştük. Bildiğiniz işte Habeşistan hicreti. Medine'ye gelince Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bize bir gün buyurdu ki: "Bir anlatın bakayım oralarda değişik neler gördünüz" İbni Mace'den hadisi şerif naklediyorum. Demişler "ya Resûlullah çok çok şeyler gördük." Şöyle hani biz diyoruz ya yediğin içtiğin senin olsun anlat bakalım öyle sormuş. Cabir radiyallahu anhin naklettiği enteresan bir hatıra var. Diyor ki; "Ya Resûlullah bir gün, bir kadıncağz su testisini başının üstüne koymuş gidiyordu. Biz de orada oturuyorduk. Bir iki tane sokak çocuğu kadının çembel takıp düşmesine sebep oldular, oynuyorlar kadınla. Kadın da düşünce testisi de yere düştü, kırıldı testisi kadının da suyu döküldü. Kalktı kadın baktı ki, eyvah su da gitti testi de gitti eziyeti de gitti. Dönmüş gençlere demiş ki ya bana yardım edin gibi bakmış kimse yardım etmemiş kadına. Dönüş demiş ki "gençler" demiş, "şimdi size bir şey yapamıyorum ama Allah'ın her insanı önüne topladığı gün görüşeceğiz" demiş ve gitmiş kadın.

Bunu duyunca Peygamber aleyhisselam efendimiz buyurmuş ki; "vallahi zayıfın yanında yer alıp güçlüye karşı zayıfı desteklemeyen bir ümmette hayır yoktur." Zulmeden bir ümmette zaten hayır yok. Kadının testisini kıran zaten şer adamı. Ama zayıfın yanında olmayan mazluma yardım etmeyen zalime karşı örgütlenmeyen sivil veya resmi bir örgüt sisteminde yer almayan, zulme karşı kendisine değmeyen yılan duaları yapan Müslüman, bu ümmetin hayırlı ümmet olmak vasfını hak edememiş Müslümandır. "Böyle bir ümmet hayırsız ümmettir" diyor sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Sadece Müslümanın öldürülmemesi, Müslümanın malının çalınmaması, hakkının yenmemesi Müslümanın onurunun çiğnenmemesi, Müslümana karşı hakaret yapılmaması, gıybetinin yapılmaması, Müslümanın dedikodusunun yapılmaması önemli değil böyle bir şeye karşı bu büyük cürme Allah'ın affetmediği, kul hakkı olarak huzurunda topladığı zaman kullarını hesabını soracağı cinayete karşı da Müslüman örgütlü ve bütün ümmetin onurunu dolayısıyla insanlığı koruyan bir mekanizmanın içinde olması lazım. Ümmeti Muhammed farkı budur. Çünkü bu ümmet dağlara çekilen yetmiş senen insanoğlunu görmeden ibadet eden İsrailoğulları ümmeti değildir. Bu mağarada kendisine din gelip şehre inip insanları dini kalk yorganını at ve bir daha yatmamak üzere sen insanlarla beraber yaşa denen Muhammed aleyhisselamın ümmetidir. Zulmetmez, zulme seyirci olmaz, çalmaz çalınmasına müsaade etmez. Onur kırmaz, onuru kırılanın yanında olur. Ümmeti Muhammed farkı. Bu değeri veren Allah'tır, bu görevi veren de Allah'tır celle celalu. Bu sebeple kardeşler, üzerimizde Müslümanın kanı, seyirci olarak da olsa Müslümanın kanı, Müslümanın malı, Müslümanın onuru ve ırzına dair ithamlar varken Allah'a gitmeyeceğiz. Gidersek de zaten bizi

onurunu çiğnediğimiz, malı cebimizde bulunan insanla karşılaştırmadan ve şu camilerde kıldığımız namazlardan ona ödeme yapmadan cennetine koymayacak Allah. Tam anlamıyla iflas.

Kardeşler;

Bir acı noktaya daha dikkat etmek istiyorum. Bütün bu cürümlerin hakkın ve zulümlerin çiğnenişinin onurun zedelenişinin yapılması hakkında bu kadar ağır tehditler varken bir de düşününüz ki bir insan Müslüman bunu yaparken Allah'ın adını da kefil gösteriyor. "Vallahi böyleydi" diyor. Zulmü yeminle desteklediğini düşün. Tuvalette Allah'ın adını anmıyor günahdır diye. Çalmaya Allah'ın adını şahit gösteriyor. "Vallahi" diyor. Müslim'in rivayet ettiği hadisi şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki; "Kim bir insanın bir karışlık hakkını yemin ederek hileli bir yemin ederek gasp ederse Allah cennetini ona haram eder." Yok cennet yok onun listesinde bir daha. Çünkü Müslümanı onuru kırılmış hale getirmek zaten büyük cinayet. Bir de Allah'ın adını bu işe alet etmek, cinayetin içinde bir cinayet.

Kardeşler;

Bir dikkat etmemiz gereken husus daha var. Buhari, Müslim ve bütün hadis kitaplarının istisnasız rivayet ettiği çok önemli bir hususu dikkatimize arz ediyorum. İnsanlar bunaldıklarında çaresiz kaldıklarında, kanunların onu koruyamayacağını anladığında işi Allah'a havale ederler. En küçük ifadesiyle Allah belanı versin derler. Kıs kıs gülüp gideriz belki biz. Hatta yap yapabildiğin kadar tamam tamam sen bedduanı yap deyiveririz. Ama peygamber böyle demiyor sallallahu aleyhi ve sellem. Buyuruyor ki: " Size zulüm görmüş bir insanın bedduasını almamanızı tavsiye ederim. Çünkü her dua Allah'a kademeler aşarak gider, ama zulüm gören insanın duası hemen Allah'a ulaşır. Ahmed bin Hanbel'in rivayet ettiği bir hadiste ise bu cümleyi şu şekilde rivayet ediyor. Buyuruyor ki efendimiz aleyhisselam;

"Kâfir bile olsa zulüm görenin bedduasını almayın" buyuruyor. Velez kâfir olsun adam insan değil mi? Ona o canı Allah vermiyor mu? Biz mü'miniz. Onurluyuz, ciddiyyiz. Yarın Allah'ın huzuruna gideceğiz diyoruz ya bu cümle eksiktir aslında. Bugün kimin huzurundayız ki? Şimdi, dün, yarın kiminle beraberdik biz? Hesabımızı yarın görececek bir Allah'ın huzurunda olacağız belki ama hesap tutanaklarını şimdi tutan bir Allahımız var bizim. Bize yapılan bir bedduayı başımıza düşmüş bir kaya olarak görmeye mecburuz. Mü'miniz. İmanımız, bunu gerektiriyor.

Kardeşlerim;

Hepimizin dikkat etmesi gereken bir inceliğe bakınız. Peygamber aleyhisselam efendimiz Buhari'nin rivayet ettiği hadiste buyuruyor ki;" Sizden biriniz camiye çarşı gibi kalabalık bir yere geldiğinde silahını yanında taşımasını" buyuruyor. "Sizin silahınızın kabzası bir Müslümanı dürter, rahatsız olur, belki kul hakkına bulaşırınız belki" diyor.

Dikkat ediniz Veda Hutbesi'nde "insan öldürmeyin "demişti. Ama daha önce, "kalabalık bir yerde silahın kabzasından rahatsız olan insanlar" demişti. Bu peygamber gecenin yarısında tuttuğu takımın galibiyeti sokaklarda deliler gibi kutlayan gençlerle yüzleşmeyecek mi kıyamet günü? Hastaların, bebeklerin uyuduğunu düşünmeden sokakları ses kirliliğine boğanlar sorulmayacak bir işi mi yapıyorlar? Kanunlar, takip edemiyorsa melekler de mi takip edemiyor?

Kardeşler;

Çıkıp Mescidi Haram'da Medine sokaklarında filan şöyle kötüdür, filanca böyledir diyenlere değil bu herhalde. Onlara da, internetten dedikodu yayanlara da. Mü'minin onuru kırıldıktan sonra bunu yüzüne söylesen ne olur, internetten desen ne olur, cep telefonundan yaysan ne olur, gazeteye ilan versen ne olur? Suç mü'minin onurunu kırma suçu olduktan sonra, bunu sen düğün salonunda da yapsan böyle camide de yapsan böyle sokakta da yapsan böyle. Mü'mini Allah sadece camide korumuyor ki. Mü'min yaşadığı sürece her yerde Allah'ın koruması altında.

Aziz kardeşlerim;

Hepimiz şeytanın bu alandaki tuzaklarından birine düşmüş olabiliriz. Borcumuzu geciktirdiğimiz zaman zulmederiz karşımızda Allah'ı buluruz. Onur kırıcı bir ithamda bulunduğumuz zaman aynı suçu işlemiş ve Allah'ı karşımızda bulmuş oluruz. Yeğenimizin tabudan haberi yok diye tarlaların sınırını lehimize çevirecek şekilde bizden zulüm görmesi de bu anlama gelir.

Ve hepimiz şu Peygamber ikazını kulağımıza küpe yapacağız. Buyuruyor ki "kim sabah namazını kıldıysa o Allah'ın zimmeti altındadır." Ne demek zimmet? Özel koruma altında demek. Sonra buyuruyor ki " sabah namazını kılmış biriyle sürtüşmeyin. Allah'ı bulursunuz karşınızda soluğu cehennemde alırsınız. Mü'min ve sabah namazı kılmış o gün Allah'ın koruması altında. Ona iftira ettin, onurunu kırdın, malına zarar verdin, mülküne zarar verdin, ırzına dokundun, ırzıyla itham ettin veya kanını akıttın o gün sen Allah'a karşına alacak en ağır cinayeti işledin. Kendi kendine yorum yaparak kurtulamazsın sadece. Sabah namazını kıldığın için hakkında konuştuğun zaman bir mü'minin onurunu kırdığın zaman senin cezan Allah'ı karşında bulup cehennemde yuvarlanmak. Sadece sabah namazını kılan bir mü'mine dokunduğun için ömrü teheccüt namazlarıyla geçmiş şu kadar senedir de mezarında Rabb'ile baş başa kalmış bir âlimi bütün cahil halinle internette çekiştirdiğin zaman ne olur acaba?

Sanki İmam Gazali değil de filan kahvedeki bir tiryakiyi bahseder gibi bahsediyorsun. Sadece "sabah namazını kılan mü'mine dokunma" diyor Allah, sen şu kadar sene mü'minlere sabah namazını kıldırılmış, sabahlara kadar Kur'an okumuş Allah dostlarıyla çekişiyorsun, kavga ediyorsun. İslam, temizlik dinidir. Sokakları da temizdir, mü'minlerin dilleri de. Elleri de kandan temizdir. Müslümanlar temizdirler, alkol kullanmazlar, dosyalarında alkol suçu yoktur. Çünkü alkol haramdır. Hiçbir mü'minin dosyasında da öbür mü'mine dair bir hak olamaz, çünkü Müslüman da alkol gibi haramdır. Üstüne tutulmaz, Müslüman incitilmez Muhammed aleyhisselatu vesselam bu sözlerle veda edip gitmiştir.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed. Ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Ve'lhamdülillahi rabbil âlemin.